

Tolkningslogg 331

Den laga-kraft-vunna plankartan är fortfarande juridiskt bindande och den digitala tolkade planen används lämpligen till stöd vid tolkning av denna. De ställningstaganden som gjorts vid digitalisering och tolkning av planen framgår i denna tolkningslogg.

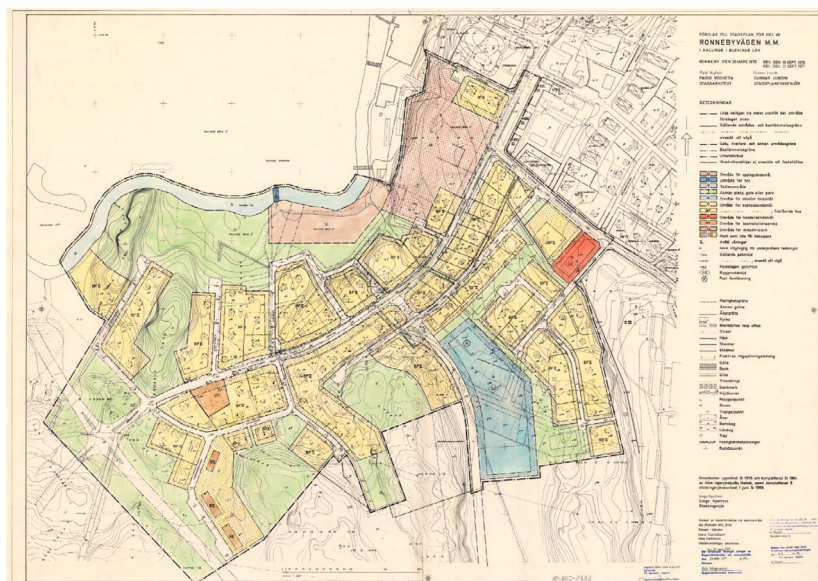
Stadsplan för del av Ronnebyvägen m.m. i Kallinge

Lantmäteriets akt-beteckning:	10-ROJ-2881
Diarienummer:	Lst IIIG 32 70
	KF 56/68.313*
	KS 1970.215*
	BN 137-70 313*
Upprättad:	1970-03-20
Antagen:	1970-10-26
Laga kraft:	1971-10-29

Planen påbörjades (troligen) år 1966. Originalhandlingar är ritade enligt planbestämmelsekatalog: 1949–1969. Tolkade handlingar är ritade enligt planbestämmelsekatalog: 2021-10-14 och framåt.

**Ang diarienummer, se rubriken Diarienummer och kommunreform*

Stadsplaner har ingen genomförandetid, den är därför satt till 0 år.

Diarienummer och kommunreform

Planarbetet har pågått kontinuerligt sedan 1966 då initiativ togs av dåvarande Kallinge landskommun. Under tiden planen togs fram genomfördes en kommunreform, och Kallinge kommun övergick till att ingå i Ronneby stad (1967) som sedan genom ytterligare en kommunreform övergick till Ronneby kommun (1971). Därför är de olika diarienumren från olika kommuner och arkiv.

Stadsplanen togs fram under byggnadsnämnden (BN) och antogs i fullmäktige. Efter antagande krävde länsstyrelsen kompletteringar i planen. Kommunreformen 1971 hade då genomförts. Kommunstyrelsen i Ronneby kommun beslutade därför om kompletteringarna innan planen fick laga kraft.

Syfte

Huvudsyftet med planförslaget är att möjliggöra en betydande förbättring av Ronnebyvägens standard ur såväl säkerhets- och kapacitetssynpunkt.

Gränser

Planområdesgräns

Där delar av planen ersatts med nyare planer har planområdesgränsen hämtats från dessa (plannummer 324, 421, 456, 466).

I övrigt har planens avgränsning tolkats så att planområdesgränsen sammanfaller med fastighetsgränsen där sådana gränser finns att följa, och det tolkats som syftet. Där någon fastighetsgräns inte funnits att följa, eller den inte bedömts avsetts sammanfalla, har skannad georefererad plankarta använts som underlag.

Användningsgränser

Användningsgränserna har i första hand tolkats till fastighetsgräns, där det tolkats som att de är avstyckade i enlighet med planen. I annat fall har skannad georefererad plankarta använts som underlag.

Linjer ej avsedda att fastställas

Det finns prickade linjer inom allmän plats, med benämningen ”illustrationslinjer ej avsedd att fastställas”. Det är en gränstyp som var vanligt förekommande inom allmän plats (gata, park, torg) under den tidsperiod när planen upprättades. Syftet var att visa en funktion skulle finnas, men dess exakta placering var inte avgörande för att syftet skulle uppfyllas. Dessa har tolkats som användningsgräns mellan naturmark och gatumark.

Egenskapsgränser

I denna plan används främst egenskapsgränser för att reglera prickmark (mark som inte får bebyggas). De har parallellkopierats från användningsgräns där det bedömts som avsikten, efter mätt med skalstock på plankarta. Vid tolkning av planer generellt håller dessa ofta mått som är i enlighet med praxis för aktuell tidsperiod (t.ex. 4,5 och 6,0 meter). Dessa mått kan delvis återfinnas i planen, men långt ifrån alla egenskapsgränser är parallella eller följer dessa, även om det kanske varit avsikten i stora delar av planen.

Användningsbestämmelser

Vägmark

Enligt nu gällande praxis tolkas områden inom tätorter till LOKALGATA medan vägar mellan samhällen tolkas till VÄG. Gator mellan områden tolkas till GATA.

I anslutning till Ronnebyvägen (nära Forsvägen) finns ett vägområde som inte genomförts, vilken tolkas till VÄG. Hyndekullaleden och Lindvägen tolkas till GATA. Övriga som LOKALGATA.

Natur

Stadsplanen upprättades under en period då endast park fanns som användning för denna typ av områden. När de tolkas till dagens föreskrifter kan vi välja på parkmark och naturmark. I detta fall har parkmark har tolkats till naturmark då området är mer av naturkaraktär och har en tänkt skötselnivå som motsvara dagens NATUR.

Allmänt ändamål (A)

Områden med beteckningen A- Allmänt ändamål i äldre planer är avsedda för allmänna ändamål och ska ha verksamheter med stat, kommun eller landsting som huvudman. Kommunen har alltså viss frihet att bygga anläggningar som betjänar allmänheten, vilket kan omfatta ett brett spektrum av funktioner. De typer av verksamheter som ofta faller inom ramen för "allmänt ändamål" kan exempelvis vara: offentliga byggnader och verksamheter, idrotts- och rekreationsanläggningar, socialt inriktade verksamheter, administrativa byggnader, infrastruktur och transportanläggningar.

Tidigare var det enbart offentliga organ som fick vara huvudman för en verksamhet inom A- Allmänt ändamål. Sedan 1 januari 2015 är det dock möjligt även för enskilda huvudmän att få bygglov inom dessa områden. Däremot får bygglov för enskild huvudman bara ges om åtgärden innebär att fastigheten eller byggnadsverket som åtgärden gäller används för samma

allmänna ändamål som fastigheten eller byggnadsverket senast användes till enligt gällande bygglov. Om en fastighet inom ett A-område som har använts till skola säljs till en privat huvudman måste denne fortsätta att bedriva verksamheten skola, annars får inte bygglov ges. Om den privata huvudmannen vill använda fastigheten eller byggnadsverket till något annat ändamål krävs det att planen ändras eller upphävs.

I aktuell tolkning har följande resonemang gjorts. Användningen A - Allmänt ändamål går inte att reglera enligt nu gällande lagstiftning och sätts därför som en äldre användningsbestämmelse (Y) för allmänt ändamål. Användningen kompletteras med bestämmelsen S-Skola. Att komplettera med S - Skola som användning görs för att förtydliga områdets funktion samt göra de sökbara och möjliga att använda i analyser.

Egenskapsbestämmelser

Mark som inte får bebyggas (prickmark)

Prickmark ”Mark som inte får bebyggas” när planen fick laga kraft innebar bestämmelsen att inga byggnader tilläts. Exempelvis mur och plank är inte heller tillåtet enligt den här formuleringen, däremot är det godkänt med exempelvis parkering. I dagens lagstiftning finns inget motsvarande begrepp att använda, eftersom både mur, plank och parkering inryms under byggnadsverk. Därför sätts bestämmelsen som en äldre bestämmelse som inte går att tolka till nuvarande lagstiftning.

Tomt (tolkas till) och fastighet

I äldre planer användes begreppet tomt som synonymt med fastighet. Även i nutida talspråk används begreppen ofta som synonymer. Tomt har tolkats om till fastighet enligt nutida gällande lagstiftning då det framgår att det var tydligt att det var fastighet som menades.

Friliggande en- och tvåbostadshus

”*Fristående hus*” tolkas till att endast friliggande en- och tvåbostadshus får uppföras.

Uthus och gårdsbyggnad tolkas till komplementbyggnad

Uthus och gårdsbyggnad tolkas till komplementbyggnad.

Antal våningar

Bestämmelsen om våningshöjd går inte att tolka om till modern lagstiftning och har därför satts som en äldre bestämmelse som inte går att tolka, i enlighet med Boverkets rekommendationer.

Byggnadshöjd

Höjden regleras även genom en högsta tillåtna höjd i meter vilket vid denna tid avser begreppet byggnadshöjd. Bestämmelsen har därför tolkats som en fritextbestämmelse där antal meter framgår tillsammans med ett förtydligande att måttet avser byggnadshöjd.

Vind får inte inredas över högsta våningsantal eller över högsta tillåtna byggnadshöjd

I planhandlingarna finns följande bestämmelser:

”Utöver angivet våningsantal får vind icke inredas.”

”Där våningsantal ej finnes angivet, får byggnad uppföras med det antal våningar som bestämmelserna angående byggnads höjd möjliggöra. Dock får vindsinredning icke förekomma ovan ett plan beläget på den för byggnaden högsta tillåtna byggnadshöjden.”

Vind får inredas om inget annat anges (enligt både dåtida och nutida lagar), varför ett förtydligande gjorts i tolkningen av denna plan med bestämmelser om att vind inte får inredas utöver angivet våningsantal eller högsta tillåtna byggnadshöjd.

Bostadshus från 1930-talet (Kalleberga 8:69)

På Hagtornsvägen 15, fastigheten Kalleberga 8:69, finns bostadsbebyggelse som inte överensstämmer med gällande stadsplan. Fastigheten och bebyggelsen fanns redan när stadsplanen upprättades, och troligen var syftet att rätta upp gränserna i området. I stadsplanen avser en del av fastigheten tillhöra området A- allmänt ändamål, och en del naturmark.

Såväl fastighetens avgränsning som bebyggelsen är densamma som när planen upprättades, vilket innebär att den inte är upprättad i strid med stadsplanen. Huvudbyggnaden uppfördes 1930 och skulle kunna ha ett kulturhistoriskt värde. Eventuellt är även uthuset/uthusen från denna tid.

Första bilden visar skannad georefererad plankarta (stadsplan) med nu gällande fastighetsgränser med röda streckade linjer. Andra bilden visar en

nutida topografisk karta med fastighetsgränser. På bilderna framgår det att dagens bebyggelse fanns redan när planen upprättades.

Byggnader placeras i enlighet med §39 i Byggnadsstadga

Byggnader ska placeras i enlighet med övergångsbestämmelser från § 39 i byggnadsstadgan (SFS 1959:612)

Många äldre planer som är antagna med stöd av lagstiftningen för äldre plan- och bygglagen, ÄPBL, det vill säga före 1 juli 1987, saknar helt eller delvis bestämmelser om byggnadens läge. Det beror på att det fanns generella bestämmelser om placering i byggnadsstadgan som gällde tillsammans med planen. Genom övergångsbestämmelser ska §39 i byggnadsstadgan (1959:612) tillämpas som planbestämmelse i planer upprättade före 1 juli 1987, om inte annat framgår av planhandlingarna.

Fast fornlämning

I ett tillägg längst ner i planhandlingarna framgår det att det finns i en förmodad kolerakyrkogård som är skyddad enligt lagen om fornminnen. Detta, baserat på datumen, verkar ha framkommit efter antagande men innan laga kraft. Vidare skriver planförfattaren att ” dess ungefärliga centrum” har utmärkts med ett ”R” på stadsplanekartan.

Denna tolkas därmed inte som en bestämmelse, utan som information med syfte att belysa fornlämningen. Illustrationer ritas inte ut i tolkning och digitalisering av planer.

Hantering av fornlämningar regleras av annan lagstiftning.

Plushöjder i gata

Är inte utplacerade i tolkningen då alla bestämmelser i en digitaliserad plan måste ligga på en yta istället för på en särskild punkt. Se originalhandling för att se punkter för plushöjder.